

МАТЕРІАЛИ ІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО - ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

РЕГІОНАЛЬНИЙ
РОЗВИТОК -
ОСНОВА РОЗБУДОВИ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Донецьк - 2013

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ДОНЕЦЬКА МІСЬКА РАДА
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ**

**РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК –
ОСНОВА РОЗБУДОВИ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**

**МАТЕРІАЛИ ІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**9-10 квітня 2013 р.
м. Донецьк**

Регіональний розвиток – основа розбудови української держави:
Р 32 матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., м. Донецьк, 9-10 квітня
2013 р. / Донецький державний університет управління. – Донецьк:
ДонДУУ, 2013. – 285 с.

ISBN 978-966-7917-00-5

У збірнику представлені матеріали II Міжнародної науково-
практичної конференції «Регіональний розвиток – основа розбудови
української держави».

ISBN 978-966-7917-00-5

ББК У9 (4 Укр)

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ

- Поважний О.С.** – співголова програмного комітету, ректор Донецького державного університету управління, д. с. н., проф.
- Шишацький А.В.** – співголова програмного комітету, голова Донецької обласної державної адміністрації
- Федорук А.М.** – співголова програмного комітету, голова Донецької обласної ради, к. держ. упр.
- Толкованов В.В.** – співголова програмного комітету, голова Національного агентства України з питань державної служби, к. ю. н., д. права
- Арупов А.А.** – проректор з навчально-методичної роботи університету «Туран», д. е. н., проф. (Республіка Казахстан)
- Дергунов С.Г.** – перший заступник голови Донецької обласної державної адміністрації, к. е. н.
- Ковбасюк Ю.В.** – президент Національної академії державного управління при Президентові України, д. держ. упр., проф.
- Лук'янченко О.О.** – Донецький міський голова, д. е. н., проф.
- Мазаракі А.А.** – ректор Київського національного торговельно-економічного університету, д. е. н., проф., академік НАПН України
- Пономаренко Б.Т.** – д. іст. н., проф., Російська академія державної служби при Президентові РФ
- Поважний С.Ф.** – радник ректора, д. е. н., проф., чл.-кор. НАПН України
- Сюсыйло О.М.** – прокурор Донецької області, к. держ. упр.
- Шовкалюк В.С.** – директор департаменту інноваційної діяльності та трансферу технологій Державного агентства України з питань науки, інновацій і інформатизації

ОРГКОМІТЕТ

- Дорофієнко В.В.** – голова організаційного комітету, проректор ДонДУУ, д. е. н., проф.
- Токарева В.І.** – заст. голови організаційного комітету, проректор ДонДУУ, д. держ. упр., проф.
- Смерічевський С.Ф.** – заст. голови організаційного комітету, проректор ДонДУУ, д. е. н., проф.
- Стойка А.В.** – заст. голови організаційного комітету, проректор ДонДУУ, д. держ. упр., доц.
- Діденко Н.Г.** – декан ДонДУУ, д. держ. упр., проф.
- Чернов С.О.** – декан ДонДУУ, к. держ. упр., доц.
- Овчаренко Р.В.** – декан ДонДУУ, к. держ. упр., доц.
- Голос І.І.** – декан ДонДУУ, к. держ. упр., доц.
- Корнев М.М.** – декан ДонДУУ, д. е. н., доц.
- Пілюшенко В.Л.** – завідувач кафедри ДонДУУ, д. т. н., проф., чл.-кор. НАН України
- Батченко Л.В.** – завідувач кафедри ДонДУУ, д. е. н., проф.
- Халецька А.А.** – завідувач кафедри ДонДУУ, д. держ. упр., проф.
- Олійник І.Л.** – завідувач кафедри ДонДУУ, к. ю. н., доц.
- Марова С.Ф.** – завідувач кафедри ДонДУУ, д. держ. упр., проф.
- Бурега В.В.** – завідувач кафедри ДонДУУ, д. соц. н., проф.
- Тусупова Л.А.** – проректор післявузівської освіти і міжнародного співробітництва університету «Туран», д. е. н., проф. (Республіка Казахстан)
- Вертакова Ю.В.** – завідувач кафедри Південно-Західного державного університету, д. е. н., проф. (Росія)

Адреса редакції: 83015, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 163а.
Телефони: (062) 304-12-97; факс: (062) 305-45-36.

©Донецький державний
університет управління, 2013

Привітальне слово

голови Державної інспекції навчальних закладів України
Гончаренка Михайла Федоровича

Радий вітати учасників, гостей та організаторів з відкриттям II Міжнародної конференції «Регіональний розвиток – основа розбудови української держави».

Пріоритетним напрямом сучасного етапу розвитку України є перехід економіки до інноваційної моделі розвитку, що має стати тим фундаментом, який визначає економічну могутність держави.

Регіони посідають особливе місце в просторовій сфері інноваційної діяльності. З одного боку, вони мають виконувати значну частину роботи з реалізації державної інноваційної політики, а з іншого боку, саме регіональний рівень влади зацікавлений в успішному впровадженні інноваційних технологій у виробництво та соціальну сферу.

За таких умов усе більш значною стає інноваційна функція вищої освіти. Володіючи унікальним інноваційним потенціалом, вища школа повинна стати рушійною силою переходу країни на інноваційний шлях розвитку, формування інноваційної культури та інноваційного менталітету нації. Система освіти як складова соціально-економічного розвитку покликана перетворитись у привабливу і відкриту для інвестицій сферу. Тому подальший розвиток вищої освіти, зростання масштабів підготовки кадрів має залишатися стратегією не лише на найближчу, але і на віддалену перспективу. Одночасно потребують постійного вдосконалення напрями освіти, що передбачають наближення підготовки кадрів до потреб економіки.

Саме тому дослідження процесів удосконалення й інтеграції вузівської науки в регіональну інноваційну систему регіону з метою прискорення його соціально-економічного розвитку є не тільки актуальною необхідністю, але і завданням важливого державного значення.

Переконаний, що діалог між представниками органів державної влади, фахівцями-практиками і науковцями, які стали учасниками конференції, – це шлях до пошуку ефективних рішень, здатних забезпечити перехід економіки країни на інноваційну модель розвитку і вдосконалити професійну підготовку фахівців.

Бажаю учасникам конференції плідної роботи та успішної реалізації всіх планів і задумів.

ЗМІСТ

Амоша О. І. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	13
Батченко Л. В. РЕГІОНАЛЬНА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА: ФОРМУВАННЯ І РЕАЛІЗАЦІЯ	27
Jerzy Darowski ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ СУСПІЛЬСТВА ЯК ЗАПОРУКА СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	38
Бажан І. І. ТЕОРЕТИЧНІ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ВАЛЮТНОГО КУРСУ	45
Брітченко І. Г., Ольшанцева Т. О. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ОСВІТИ В УКРАЇНІ	49
Воротін В. Є. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	54
Галушко Е. С., Галушко С. А. СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ОРГАНИЗАЦИОННО- ЭКОНОМИЧЕСКОГО МЕХАНИЗМА АДАПТАЦИИ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ В УСЛОВИЯХ МИРОВЫХ ИНТЕГРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ	59
Гончаренко М. Ф. РОЛЬ ОСВІТИ В РОЗБУДОВІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	65
Гончаров В. Н., Пожидаев А. Е. НАУЧНОЕ ОБОСНОВАНИЕ ОРГАНИЗАЦИОННОГО МЕХАНИЗМА УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ ПРЕДПРИЯТИЙ РЕГИОНА	73
Демчак Р. Є. ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ	80

також призводить до зменшення експорту і збільшення імпорту. Отже, за таких умов зменшується чистий експорт. І навпаки, зниження курсу національної валюти стимулює експорт і гальмує імпорт, при цьому чистий експорт зростає.

Однією з основних цілей валютної політики є вплив на сальдо платіжного балансу країни. Для досягнення стабільності валютного курсу і внутрішнього грошового обігу необхідна рівновага платіжного балансу.

За даними інформаційно-аналітичного центру FOREX CLUB платіжний баланс України продовжує негативно впливати на гривню і золотовалютні резерви в поточному році, не дивлячись на можливе його поліпшення. Так, негативне сальдо платіжного балансу за підсумками 2013 р. у може скоротитися до 2,5-3 млрд дол. проти 4,174 млрд дол. в 2012 р. Низький попит на українські товари на тлі повільного відновлення світової економіки і євро зони, зокрема, а також високі ціни на російський газ продовжуватимуть чинити тиск на торговий баланс. Проте, вірогідна плавна девальвація гривни, а також очікуване відновлення світової торгівлі в другій половині року сприятимуть покращанню даного показника.

Фінансовий рахунок платіжного балансу залежатиме від боргової політики України, яка складає частоту і ефективність виходів на ринок єврооблігацій, можливість позик у інших кредиторів, відновлення співпраці з МВФ тощо. Одна з ключових умов відновлення співпраці МВФ з Україною – лібералізація вітчизняного валютного курсоутворення, впровадження гнучкого курсу гривні, який передбачає ринкові коливання національної валюти залежно від кон'юнктури, при цьому установлюється діапазон коливань національної валюти проти валют основних торговельних партнерів.

Нагадаємо, що дефіцит платіжного балансу України за підсумками 2012 р., порівняно з 2011 р., збільшився в 1,7 рази – до 4,174 млрд дол., дефіцит поточного рахунка за 2012 р. збільшився на 40,6 % і становив 14,407 млрд дол., а профіцит рахунка операцій з капіталом і фінансових операцій збільшився на 31,4 % (до 10,233 млрд дол.). Тиск на фінансовий рахунок платіжного балансу обумовить необхідність погашення зовнішніх боргів, у тому числі перед МВФ.

На сьогодні складно спрогнозувати, наскільки може змінюватися курс гривні відносно долара, оскільки на цей процес впливає значна кількість як короткострокових, так і довгострокових чинників. Наприклад, вплив короткострокового чинника виявляється у сукупному попиті на вітчизняну продукцію з боку інших країн. На сьогодні цей попит зменшується, і, як наслідок, це супроводжується зменшенням припливу іноземної валюти до України, що насамперед погіршує стан платіжного балансу.

Такі фактори, як темпи інфляції та ліквідність грошового ринку України і високі відсоткові ставки в Україні, повинні приваблювати

іноземні ресурси для їх розміщення у фінансових установах з метою отримання високого доходу. Однак у зв'язку з тим, що наша законодавча база не захищає інвесторів від ризиків втрати інвестицій, даний чинник не дозволяє достатньою мірою нарощувати приплив іноземної валюти в країну. Крім того, політична нестабільність в країні також не стимулює заходних інвесторів до вкладання інвестицій в країну.

Серед довгострокових чинників, які впливають на вірогідність девальвації української валюти можна виокремити недовіру населення до гривні і, як наслідок, висока доларизація нашої економіки. Такі тенденції спричиняють постійний підвищений попит на іноземну валюту з боку населення, тому призводять до девальвації гривні.

Таким чином, метою валютної політики є визначення порядку розрахунку та особливостей регулювання валютного курсу. Визначення сальдо платіжного балансу відіграє важливу роль у розробці напрямів валютної політики. З метою регулювання платіжного балансу і досягнення фінансової стабільності застосовуються різні методи реалізації політики обмінного курсу і валютного регулювання.

УДК 378

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Бритченко І. Г.

д. е. н., професор,

*директор Міжгалузевого інституту
підвищення кваліфікації та перепідготовки спеціалістів
ВНЗУ «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Ольшанцева Т. О.

*заступник директора Міжгалузевого інституту підвищення
кваліфікації та перепідготовки спеціалістів
ВНЗУ «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Спираючись на досвід розвинених країн світу, можна стверджувати, що одним із ключових факторів, який безпосередньо впливає на міць економіки, є освічене, підприємливе та мобільне населення. Тому сьогодні потреба в оновленні знань та підвищенні кваліфікації стрімко збільшується. Оскільки з'явилася необхідність опанування нових ринкових знань та навичок в найкоротші терміни, ринок освітніх послуг потребує нових форм та змісту надання додаткової освіти, що сприяє передумові

для виникнення ринку бізнес-освіти. Сьогодні бізнес-освіта – є одним із секторів освітньої галузі, що найдинамічніше розвивається. Постійне збільшення потреб в оновленні знань та підвищення вимог до їх якості в умовах глобалізації освітнього простору вимагають відповідної пропозиції на ринку.

Питанням розвитку бізнес-освіти в Україні та за кордоном приділяється увага як серед науковців, так і серед громадськості. Вивченню комплексу проблем, пов'язаних із бізнес-освітою та її становленням в Україні, активно сприяла наукова та науково-практична діяльність Б. Андрушківа, Д. Богині, Б. Будзана, С. Вовканича, Б. Гаврилишина, М. Долішнього, С. Злупка, М. Козоріз, К. Корсака, І. Кравченко, О. Кузьміна, В. Куценко, І. Лукінова. Разом з тим в українській науковій літературі питання формування та розвитку ринку бізнес-освіти відображені недостатньо. Процеси надання та реалізації послуг на ринку бізнес-освіти потребують дослідження та розробки певних критеріїв, стандартів та концепцій розвитку.

Існує велика кількість точок зору щодо визначення поняття «бізнес-освіта». На думку одних науковців, «бізнес-освіта» являє собою підготовку певної сукупності освітніх процесів, які спрямовано на формування визначеного набору компетенцій у випускників. Інші автори розглядають «бізнес-освіту» як систему освітніх закладів, діяльність яких спрямована на підготовку та перепідготовку фахівців для сфери бізнесу. З цієї позиції на сьогодні існують декілька точок зору. Перша полягає в тому, що бізнес освіта як складова професійної освіти – це система навчальних закладів у яких навчання бізнесу і ринковими відносинам поєднується з ринковими механізмами управління навчальним закладом. Друга точка зору визначає бізнес-освіту, як певний набір спеціалізованих освітніх програм з маркетингу, фінансів, страхування, інноваційних технологій тощо.

Основною метою бізнес-освіти являється процес формування вмінь, навичок та відповідної компетентності у фахівців, які в свою чергу дозволять створити унікальні бізнес-пропозиції, що матимуть високу споживацьку оцінку та здатність підтримувати особисту конкурентоспроможність протягом довгострокового періоду. Бізнес-освіту виділяють як складову професійної освіти, оскільки вона пов'язана із створенням більш широкого спектру професійних та ділових навичок. Основна її увага приділяється навчанню підприємництву, бізнес-стандартам та розвитку лідерства бізнес-особистості. Для забезпечення належного рівня надання освітніх послуг навчальні заклади особливу увагу приділяють якості викладацького складу.

Проблема розвитку викладацького складу сьогодні займає особливе місце у галузі освіти в цілому і бізнес-освіти і зокрема. Наявність Центрів

розвитку викладацького складу за кордоном – типова практика провідних навчальних закладів. Для вітчизняних викладачів такі центри стануть джерелом інформації щодо існуючих можливостей професійного розвитку, вивчення новітніх методик навчання, знайомства з передовою практикою викладання, доступу до кращих зразків методичних матеріалів. Наявність дієвої системи мотивації професійного розвитку викладача, як свідчить досвід провідних бізнес-школ, є необхідною умовою ефективної діяльності навчального закладу на ринку освітніх послуг і вона повинна спиратись на уважену та об'єктивну оцінку різних напрямів діяльності викладача у межах навчального закладу (якості та обсягів викладацької діяльності, науково-дослідної діяльності викладача, консалтингової діяльності, навчально-методичної діяльності (підготовка курсів, розробка кейсів та інших методичних матеріалів), виконання адміністративних функцій тощо).

Розповсюдженою світовою практикою, яку доцільно більш широко запроваджувати українським навчальним закладам, особливо в сфері бізнес-освіти, є міжнародний обмін викладачами. Запрошуючи зарубіжних викладачів до співпраці, вищі навчальні заклади не лише підвищують рівень викладацького складу, але й дозволяють підвищити кваліфікацію вітчизняних викладачів, обмінюючись досвідом з іноземними спеціалістами.

Ринок бізнес-освіти в Україні за останнє десятиріччя продемонстрував активність, динамічність і здібності, пов'язані з асиміляцією зарубіжного досвіду. У грошовому вимірі річний обіг ринку бізнес-освіти становить приблизно 100-200 млрд дол. США. Сьогодні послуги в галузі бізнес-освіти надаються як вищими навчальними закладами (ВНЗ), так і бізнес-школами. Так, істотну перевагу отримують ВНЗ, які на постійній основі проводять науково-дослідну діяльність та використовують інноваційні технології підготовки управлінських кадрів.

Щорічно у світі на програми MBA (Master of Business Administration) навчається не менше 200 000 студентів, і ця цифра постійно зростає. Наразі в Україні нараховується 10 ВНЗ, які пропонують отримати MBA на ринку освітніх послуг та 20 представництв, головні офіси яких розташовані в інших країнах (таблиця).

Таблиця 1

ВНЗ та представництва, які пропонують здобути ступінь MBA в Україні

№ п/п	Вид	Приналежність	Кількість	
			Головні установи	Представництва
1	Представництва іноземних ВНЗ	Велика Британія (спільно з РФ)	2	9+1*
		Німеччина	1	2
		Всього	3	12
2	Підрозділи національних ВНЗ	Україна, спільно з іноземними	3	3
		Україна	4	2+3**
		Всього	7	8

* означає, що 9 представництв належать одному ВНЗ (Відкритому університету Великої Британії) та 1 – іншому;

** означає, що 2 представництва належать одному ВНЗ (Університет «Крок») а інші 3 – по одному трьом іншим ВНЗ.

Джерело: розроблено автором самостійно на основі [1].

Для аналізу використовувалися дані 7 інформаційних порталів (сайтів, що надають загальну різнобічну інформацію з питань бізнес-освіти) і 195 сайтів освітніх установ України, Росії, Великої Британії, Іспанії, США.

Останнім часом спостерігається підвищення кількості бажаючих отримати MBA з різних регіонів України. Все більше компаній, здебільшого з Донецької, Дніпропетровської, Харківської областей, направляють працівників на навчання до Києва, Захід України надає перевагу переважно бізнес-школам, які розташовані в Києві або Львові. Але в цілому ринок бізнес-освіти в регіонах перебуває на початковому етапі свого функціонування.

Насиченість ринку освітніми послугами в Україні важко охарактеризувати, оскільки, крім ВНЗ та бізнес-шкіл, існує велика кількість компаній, які надають освітні послуги як додаткові. Бізнес-освіта на ринку України представлена як короткостроковими, так і довгостроковими програмами, які зараз користуються практично рівномірним попитом серед бізнесменів.

Оскільки до консультування і навчання на MBA залучають підготовлених фахівців у галузі менеджменту, що мають досвід практичної діяльності, в середньому розцінки вітчизняних програм MBA становлять близько 10-13 тис. дол. США. Як правило, на українському ринку освітніх послуг пропонують програми MBA, які проводяться без відриву від виробництва.

Серед основних недоліків українських програм MBA – невизнання їх дипломів не лише за межами України, але й всередині країни. У міру стрімкого зростання кількості освітніх закладів, які пропонують отримати MBA, особливої уваги набуває питання їх міжнародного рівня, вагомою складовою якого є визнання всесвітньо відомими акредитуючими організаціями.

Безумовна першість лідерів стандартів бізнес-освіти належить трьом всесвітньо відомим структурам: AACSB International (The Association to Advance Collegiate Schools of Business) – основна акредитуюча організація США, AMBA (Association of MBAs) – європейська акредитуюча організація, розташована у Великій Британії та EFMD (European Foundation for Management Development) – Європейський фонд розвитку менеджменту, що знаходиться в Брюсселі. Отримати потрібну акредитацію намагаються більшість бізнес-шкіл, але на сьогодні її мають лише 55 бізнес-шкіл з усього світу.

В Україні немає володарів акредитації американської Асоціації з розвитку університетських шкіл бізнесу (AACSB), проте є програми, акредитовані Міжнародною асоціацією програм MBA (AMBA), а також бізнес-школи, хоча і не акредитовані, але які є членами Європейського фонду розвитку менеджменту (EFMD).

Що ж стосується українських бізнес-шкіл, то, на жаль, зустріти їх серед великої кількості різноманітних міжнародних рейтингів досить важко. Одним із рейтингів, в якому була виявлена присутність національних бізнес-шкіл, є рейтинг французького рейтингового агентства Eduniversal, яке спеціалізується на вищій освіті. Засноване в 1994 році, агентство Eduniversal однією з основних своїх цілей бачить забезпечення студентів усього світу інформацією про кращі бізнес-школи, розташовані в 9 географічних регіонах Eduniversal, що охоплюють 5 континентів. У рейтингу Eduniversal присутні 1000 кращих бізнес-шкіл, що відібрані з більш ніж 150 країн світу за такими критеріями, як універсальність, міжнародне визнання і якість освітніх послуг. Такі національні навчальні заклади як Міжнародний інститут менеджменту, Міжнародний інститут бізнесу, Київський національний економічний університет, а також Києво-Могилянська Бізнес-Школа були відмічені рейтинговим агентством як навчальні заклади, які мають національний рівень впливу та міцні міжнародні зв'язки.

Як бачимо, питання міжнародного визнання для українських бізнес-шкіл є досить актуальним, оскільки його мають не так вже й багато бізнес-шкіл України. Альтернативним варіантом вирішення даної проблеми слугує запровадження дистанційного MBA навчання спільно з зарубіжними бізнес-школами.

Дистанційне навчання – нова організація освітнього процесу, що ґрунтується на використанні як кращих традиційних методів навчання, так

і нових інформаційних та телекомунікаційних технологій, а також на принципах самостійного навчання, призначена для широких верств населення незалежно від матеріального забезпечення, місця проживання, стану здоров'я. Незважаючи на те, що лідери рейтингів бізнес-шкіл, таких як Harvard, Cambridge і Oxford, ще не практикують такий спосіб бізнес-освіти, університети Америки, такі як Duke University, Carnegie Mellon і Thunderbird, а в Європі - IE Business School, Manchester Business School і Warwick Business School, уже навчають студентів бізнесу за дистанційною системою.

Така форма отримання бізнес-освіти стане у нагоді тим, хто не може навчатися без відриву від виробництва. Але для того, щоб таке навчання було ефективним, бажаючі студенти повинні володіти такими рисами характеру, як дисциплінованість та мати хорошу мотивацію.

Ринок бізнес-освіти в Україні пропонує широкий спектр різноманітних MBA програм, які орієнтовані на розвиток навичок щодо прийняття управлінських рішень. Постійне впровадження програм бізнес-освіти має позитивний вплив як на розвиток окремих підприємств, так і на створення нової генерації управлінців, які зможуть вирішувати складні економічні завдання відповідно до умов трансформації економіки.

Список літератури

1. Кузьменко А. Рейтинг Webometrics: мировые вузы в виртуальном пространстве [Электронный ресурс] / А. Кузьменко. – Режим доступа: http://www.edu-all.ru/pages/zamet/08_pub_0702_01.php
2. Красовська О.Ю. Сучасні моделі реалізації бізнес-освіти в умовах глобалізації світового освітнього простору / О.Ю. Красовська // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2012. – № 1 (5).

УДК 336.132.11

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Воротін В. Є.

д. н. держ. упр., проф.,

Інститут законодавства Верховної Ради України,

На думку Дж. Стігліца, існують чотири основні причини систематичних невдач держави у досягненні поставлених цілей: обмеженість інформації уряду, обмежені можливості урядового контролю за окремими наслідками власної діяльності, обмеженість його впливу на

бюрократію, обмеження, які накладаються політичними процесами [1, с. 33]. Міжнародний досвід свідчить, що ринкові невдачі стимулюють розробку головних урядових програм і напрямів макроекономічного регулювання. Визначення таких обмежень та невдач урядової діяльності є необхідною умовою для формування успішної макроекономічної політики держави, зокрема, у сфері місцевого самоврядування.

Означимо, що після війни, коли за Конституцією Японії влада в країні стала належати народові, бюрократична система, зазнавши деяких обмежень, все ж була збережена в цілості. Саме політики – вихідці з чинючих кіл у період післявоєнного хаосу несли на собі основний тягар політичної влади. Зміна становища бюрократії в суспільстві сприяла післявоєнному відновленню Японії. На нашу думку, досвід країн АТР з державного регулювання буде корисним і для України.

Досвід економічної перебудови в Україні та інших країнах з молодими ринковими економіками, зокрема Росії, показує, що на сучасному етапі економічних перетворень вагомим фактором оздоровлення національної економіки, яка потерпає від значного скорочення внутрішнього попиту на промислову продукцію, може стати істотне розширення взаємовідносин з країнами АТР, зокрема з Японією. Для України цей фактор має особливе значення, оскільки він сприятиме прискоренню ринкової трансформації, входженню її до регіональних та світових товарних ринків і створенню валютних резервів, необхідних для модернізації та структурної перебудови виробництва [2].

Означимо, що на останньому засіданні Ради регіонів (21.03.2013 р.) Головою держави були поставлені цілі реформування місцевого самоврядування. Необхідно розпочати широку дискусію навколо напрацьованого проекту Концепції реформи місцевого самоврядування. Про це повідомив Президент України Віктор Янукович на засіданні Ради регіонів.

Голова держави зазначив, що за його дорученням було організовано роботу з підготовки Концепції реформи самоврядування, до якої долучилися найкращі фахівці, науковці, незалежні експерти, а також представники громадських організацій. За словами Президента, сьогодні вже готовий проект цього документа. «Вважаю за необхідне розпочати на всіх рівнях широку дискусію навколо напрацьованого проекту Концепції реформи місцевого самоврядування, забезпечити врахування всіх пропозицій, що будуть висловлені нашими співгромадянами», – наголосив Віктор Янукович.

Слід зазначити, що дана Концепція реформування місцевого самоврядування передбачає перехід на нову модель організації регіональної влади. Основним завданням Концепції є аналіз актуальних проблем у сфері місцевого самоврядування, визначення основних підходів і правових, організаційних, фінансових засад їх вирішення, узгодження у

Наукове видання

Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції

РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК – ОСНОВА РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Матеріали доведено мовою оригіналу.

Матеріали, що публікуються, відображають точку зору авторів, яка може не збігатися з думкою редколегії збірника.

При цитуванні або частковому використанні тексту публікацій посилання на збірник обов'язкове.

Відповідальний за випуск

Дорофієнко В.В.

Редактор

*Ключова Л.С.
Моїсеєнко З.І.*

*Комп'ютерна
верстка*

Горбов О.В.

Формат 60x84 ¹/₁₆. Ум.-др. арк. 17,8. Тираж 300 прим. Замовл. № 0504.
Підп. до друку 05.04.2013 р.

Надруковано в МПП "ВІК"

83059, м. Донецьк, вул. Разенкова, 12/17, тел. (062) 381-70-87.

Свідоцтво про реєстрацію ДК №382 від 26.03.2001 р.